

ponēdo deū causam principalem non est peccatū. vnde supbus secūda spetie appetit excellētā ppriam ut ppriam inq̄ tum ponit se causam principalem. deū vero secundariam hęc ille. Cōtr̄ ista quidam putāt meita suam magnā ut merito deus p̄ eis debeat eis dare vitā eternā preseruare a tribulacōnibus a a filiis. Quod si non facit deus murmurāt supbe. **Ad** illam sp̄m a ad p̄mam etiā re ducitur in gratitudinis vitium sc̄z thō. Quia ingratus est q̄ sibi attribuit q̄d ab alio habz. Cōtra hęc sp̄ciem peccās multipliciter errat. Primo q̄ liberalissimū largitorē deum putat venditorē dum credit emere meitis a deo qui non ē estimator meriti id est opus non est de se merito rū. s̄ a dei misericordia. Secūdo talis putat solue q̄d impossibile est sibi solue. q̄ alias omnia tenemur deo ut pretactum est. Tercio quia ea que i oculis nostris inter d̄ putātur meita sūt de meita vñ iob. iij. Ecce qui seruiūt ei nō sūt stabiles a i angelis suis r̄perit prauitatem. q̄ to magis hij qui habitāt domos luteas q̄ terrenū habēt fūdamētum cōsumuntur velut a tineis p̄ saie. lxiij. Facti sum⁹ ut immundi omnes nos quasi p̄anus mē

struate vniūse iustitie nostre.

Capitulū. xiiij. de eodē

Quia igitur superbia multis rebus se immisceet idō hic tria sūt videntia. Primo de duabus vltis superbie sp̄ibus in capitulo p̄cedenti enumeratis a quib⁹ rebus se immisceat. Secūdo quādo sit peccatum mortale. Tercio que sunt remedia contr̄ eādem. **Quintū** igitur ad primū notandum q̄ tertia sp̄ies est **Cum** iactat se quis de bono quod non habet. **Excellenti⁹** enim ē habere in se aliquod bonū q̄ non habere illud. **Et** q̄nto bonum est mai⁹ t̄nto est excellentius a t̄nto maiorem excellentiā habens p̄ hoc cōsequitur. **Cū** igitur quis ex appetitu pprie excellēcie mouetur ad attribuēdum sibi aliq̄d bonū quod nō habz. aut mai⁹ bonū q̄ habet tūc est tertia sp̄ies. **Exempli** gracia. cū homo pp̄ter appetitum pprie excellēcie estimat se sapiēte⁹. pulchrum. iustum. fortem a sic de alijs bonis nature aut gratie. aut etiā estimat se magis sapiēte⁹. aut doctū iustum fortem a in p̄nominatis q̄ sit. aut dicit se sapiēte doctum fortem iustū a similia aut magis q̄ sit talib⁹ dictis

aut etiā si talia alio mō q̄ per
 verba ostendat ut in p̄ciosita
 te vestiu. ampla familia. vel q̄
 cumq; exteioi alia habitudie
 b est in tertia sp̄e supbie. **Ad**
 idē pertinet cū quis negat ali
 quod vitū qd̄ in se est p̄ hoc
 ei attribuit sibi virtutē oppo
 sitam. vel attribuit sibi bonū
 innoctie qd̄ non habet. vnde
 aug⁹ .iiii. de ci. dei dicit q̄ excu
 sare se de pccō cōmissō ad sup
 biā p̄tin; a dixi nōnter qn̄ ex
 amore pprie excellentie moue
 tur ad se sic iactādū. si enī ex
 aliqua alia causa moueretur
 ut ex vanitate quadā vel delectā
 cione sola. quam h; in mentie
 do. vel propter lucrū tūc non
 reduceretur ad supbiā sed ad
 aliqd̄ aliud vitū. Et lic; iactā
 tia opponatur vitati. tñ pprie
 racōne cause ex qua frequēter
 procedit ponitur hic sp̄s sup
 bie. vnde dicit thō. q. de malo
 vbi sup̄ **Et alexāder de haliis m**
 fūma lic; in iactantia sit falsa
 vocis significacō. qz tñ eius in
 tenccō principalis nō est ut fal
 lat s; ut excellat. dicitur species
 supbie a non mēdaci; . Iactā
 tia ponitur species superbie nō
 q̄tum ad ip̄m exteioe actū
 qui osequēter se hab; ad super
 biam. sed q̄tum ad interioe
 affectum. Ex quo talis actus
 exteioe procedit dū sc; homo

presumit de seipō ac si hēret qd̄
 non h; **Et** i talem excellentiaz
 animus eius tēdit que sibi nō
 opetit nisi habet; que nō hab; **Et**
 in summa dicit q̄ iactātia p
 cedit ex supbia sicut ex causa
 interius motia a impellēte. ex
 hoc enī q̄ aliquis interioe per
 arrogāntiam sup̄ seipm̄ eleua
 tur seq̄tur plerūq; q̄ exteioe
 maiora de se iactet. licet qn̄q;
 nō ex arrogācia sed ex quadā
 vanitate aliquis ad iactantia
 procedat a in hoc delectetur
 qz est talis scdm̄ hitū. a ideo
 arrogācia p̄ quā aliquis sup̄
 seipm̄ extollitur est sp̄s super
 bie. non tñ idē iactācie sed ut
 frequēcius eius causa ideo po
 nit gre. specie tertiam. Tēdit
 aut iactator plerumq; ad hoc
 q̄ gloriā osequatur p̄ suam ia
 ctāciam. 7 ideo scdm̄ gre. ex in
 am̄ gloria oritur scdm̄ racōez
 finis. de hac materia vide infra
 p̄cepto. viii. c. ij. **Quarta spe** c
 cies est scdm̄ gre. cū quis de
 spectis alijs singulariter vult
 videri. excellēcius enim est q̄
 q̄s habeat aliquod bonum qd̄
 ali; non habet. aut perfectius
 illud habeat q̄ ali;. Cū igitur
 inordinatus amor pprie excel
 lētie facit q̄ q̄s despectis alijs
 vult solus videri habere qd̄
 non habet tūc est quarta sp̄s
 vr̄um est q̄ illud videri plus

pertinet ad inanē gloriā cuius
 causa est superbia. vnde dicit
 thō. vbi supra. q. de malo. Pec
 catum supbie quicquid magis euī
 denti⁹ apparet p aliqua præde
 tia. ⁊ subsequētia q̄ per illud in
 quo essentialit̄ consistit. ideo bea
 tus greg. spēs supbie affligit
 s̄m aliq̄s act⁹ antecedentes vel
 consequētes cū tamen omnes
 spēs superbie in quadā p̄supti
 one animi essentialit̄ consistāt
 velle em̄ singularit̄. videri con
 sequenter ad supbiam pertinet
Essentialit̄ aut̄ quāta spēs su
 perbie i hoc consistit q̄ homo p̄
 sumit de se ac si omnes singula
 riter excelleret. **A**d huiusmōi
 em̄ excellentiam anim⁹ ei⁹ affi
 citur hoc ibi. **S**upbia enim. in
 ordiate p̄riā excellentiam ap
 petit s̄m inanis gloia appetit ex
 cellēcie inordiate manifestaco
 nem. **A**d hanc spēs reducitur cū
 quis aliquod bonū habet in se
 quod alij nō habet. **A**ut etiam
 excellēci⁹ possidet q̄ alij ⁊ sibi
 in hoc complacet inordiate in
 quātum p hoc supra alios ē ⁊
 eis excellēti⁹ vel cū quis nō
 habet sed appetit habere aliq̄
 bonū maius ut p hoc sup alios
 sit ⁊ eis excellēti⁹ ⁊ p hoc se
 estimat alijs simpliciter melio
 re ⁊ sic vult eis p̄ferri. nec vult
 eis in alijs subesse vbi deberet
 tūc est in illa q̄ta spēs supbie

Exēpli grā. **S**i quis habet ma
 iorem sciētiam alijs ⁊ in hoc cō
 placet. aut appetit habere mag
 nam p̄pter hoc ut p eam super
 alios sit ⁊ eis excellēti⁹ ē q̄
 ta spēs. **S**i aut̄ cognosceret se
 eam habere de munere dei ⁊ cō
 placet in ip̄a ideo ut meli⁹ no
 sciat quid bonū ⁊ quid malum
 sit ad se ⁊ alios regēdū ad dei
 laudem tūc est virtus. **S**ed
 si p̄pter huiusmōi sciētiam esti
 mat se nō sciētib⁹ meli⁹. itē
 est i ista q̄ta spēs. q̄ si ipse ex
 cellit in sciētia ⁊ in ista est supe
 ri⁹. in alio deberet putare ali
 qua bona que ignoraret racōe
 quorū alter ē multo meli⁹. ⁊
 sicut dictum est de sciētia ita de
 quocūq̄ alia v̄tute. p̄mo de di
 uitijs ⁊ robōe corporali ⁊ de a
 lijs quibuscūq̄ bonis corporali
 bus ⁊ spūalib⁹. **A**d hanc spēs
 tiem pertinet quādo quis pre
 sūptuose tendit in aliquid qd
 est sup se et supra suam digni
 tatem ut si quis non esset suffi
 tiens ad regēdum ciuitatē qui
 ex amore p̄rie excellentie mo
 ueretur ad appetēdū fieri magi
 ciuū aut filē aut insufficiēs ad
 curā aiāz. attē ad talē statum
 appetitu tenderet aut se ingere
 ret. **E**t hoc p̄pter inordinatum
 amorē p̄rie excellentie quo vel
 let alijs p̄ferri i statu ep̄ali vel
 in h̄mōi alijs esset quarta spēs

Et nūc dicta sint de hīs in quibus essentialiter supbia consistit et de interiori supbia. ad hanc etiam spem pertinere videtur iudicium temerarium de malitia proximi. Vbi notandum quod triplex est iudicium. vnum perfectum de quo. i. cor. ii. spūalis omnia iudicat. aliud est iudicium auctoritatis de quo sap. i. diligite iusticiam qui iudicatis orbem. Tertium est iudicium suspicionis de quo secundum thomam. 2. 2. q. 14. tria sunt notanda. Primo an iudicium ex suspitione procedens sit illicitum. vbi sciendum quod sic dicitur. tulli. Suspicio importat opinionem mali quando ex leuibus indicibus procedit. Et contingit ex tribus. vno quidem modo ex hoc quod aliquis in seipso malus est et ex hoc ipso quasi conscius sue malicie facilliter malum de aliis opinatur secundum illud eccles. x. i. via stultus ambulans cum ipse sit insipiens omnes stultos estimat. Alio modo prouenit ex hoc quod aliquis male afficitur ad alterum. Cum enim aliquis contemnit vel odit aliquem. aut irascitur vel inuidet ei ex leuibus signis opinatur mala de ipso quod vnusquisque facilliter credit quod appetit. Tercio modo prouenit ex longa experientia. vnde phis dicit. ii. rethorice quod senes sunt maxie suspicosi quod multotiens

experi sunt aliorum defectus. prime autem due suspicionis cause manifeste pertinent ad perversitatem affectus. Tertia vero causa diminuit rationem suspicionis. et ideo suspicio vitium quoddam importat. et quanto magis procedit suspicio tanto magis est viciosum hoc thomam. Secundo notandum secundum eundem quod triplex est gradus suspicionis. Primus ut homo ex leuibus indicibus de bonitate alicuius dubitare incipiat et hoc est viuale et leue peccatum. pertinet enim ad temptationem humanam sine qua ista vita non ducitur ut habetur in gloria. super illud. i. cor. iij. nolite ante tempus iudicare. Addit hic Cæcilius parisiensis. Iudicare propria estimacione alium ex aptis signis exterioribus que non pertinent bene fieri non est ex se mortale licet quandoque sit curiositas viualis quandoque mortalis dum homo ab aliis melioribus a debitis nimis impeditur. aut dum propter hoc in supbiam erigitur. Secundus gradus dicit thomam. est cum aliquis pro certo malitiam alterius existimat ex leuibus indicibus et signis et hoc si sit de aliquo gradu est peccatum mortale iniquum non est sine contemptu proximi. Quod enim aliquis malam opinionem habet de aliquo sine causa sufficienti existit in debite contemnit ipsum et ideo iniuriatur ei. vnde gloria.

ibi dicit **E**t si ergo suspiciones vitare non possumus quia homines sumus iudicia tamen id est diffinitas firmasque sententias continere debemus. **C**ancellarius etiam dicit iudicare alterum leui suspicionem secundum presumptiones exteriores plerumque vehementes non ex se mortale est secus si firma assertio interiori vel exteriori illud fieret in magnam proximi dedecus et malum nullus etiam in vita iudicandus est tanquam dignus inferno quam spiritus sanctus operatur subito facta igitur a nobis non persona sunt iudicanda. zelotipia etiam que est vehementis amor suspicosis non satis fidens de re amata et alie suspensiones maliuole ut dum quis semper putat irrideri a falli ut quidam melancolici et quidam ex religiosis facilliter cadunt si non deprimantur sed si addatur consensus liber sunt ut plimum mortalia delicta aut mortium delictorum vehementis causa. **T**ertius gradus est ut dicit thomas. **C**um aliquis iudex ex suspitione procedit ad aliquem condemnandum et hoc directe ad iniustitiam pertinet unde est peccatum mortale. **T**ertio notandum secundum eundem quod dubia sunt in meliorem partem interpretanda ut dicit glossa super illo romano. **X**iiii. **Q**ui non manducat manducante non iudicet. **C**uius ratio est quia

ex hoc ipso quod aliquis habet malam opinionem de alio absque sufficienti causa iniuriatur ei et contemnit ipsum nullus autem debet alteri contemneri vel quodcumque nocumentum inferre absque causa cogente. **E**t ideo ubi non apparet manifesta iudicia de malicia alicui debemus eum ut bonum habere in meliorem partem interpretando quod dubium est. **S**ed dices cum homo debet diligere proximum sicut seipsum sed cum seipsum homo debet dubia interpretari in peiorem partem sed illud iob. ix. **V**erebar omnia opera mea ergo videtur quod ea que sunt dubia cum proximis sint in peiorem partem interpretanda. **R**espondeo interpretari aliquid in meliorem partem vel deteriozem contingit dupliciter. **V**no modo per quamdam suspensionem et sic cum debemus aliquibus malis adhibere remedium siue nostris siue aliis expedit ad hoc ut securius remedium apponatur quod supponatur id quod deterius est quia remedium quod est efficax contra maius malum multo magis est efficax contra minus malum. **A**lio modo interpretamur aliquid in bonum vel malum diffiniendo siue determinando. **E**t sic in rerum iudicio debet aliquis miti ad hoc ut interpretetur unumquodque secundum quod est. **I**n iudicio autem personarum

ut interpretetur in meli? sic di-
 ctū est hęc elō. **N**unc vidē
 dū est de osequētib; supbiā
 interiorē que a vulgo vocatur
 supbia. **V**bi sciēdum q; super-
 bia imperat a inuoluit se mul-
 tis operib; exteriorib; et in ge-
 nere quātuplicib;. **P**rimo cor-
 porū. ibi sūt supbia criminū. o cu-
 loꝝ excellētia. ceruix erecta.
 labia magloqua. gressu pom-
 posus et brachia minātia. **S**e-
 cūdo in ornatu corporis omit-
 titur supbia. p̄ciositate. molli-
 tie. exneitate. multitudine. am-
 plitudine vel strictitudine. **E**t
 hęc omnia cōmitti p̄nt i peplis
 capucis tunicis pallijs suffo-
 deatis camisijs cingulis cali-
 gis et i calti amētis. **T**ercō i cō-
 uiuijs p̄ inuitacōem diuitum
 multoꝝ et paup̄oꝝ paucoꝝ. in
 multitudine ferculoz et i p̄cōsi-
 tate cibarioꝝ. **E**t scđ; ver sū. p̄.
ape. laute. nimis ardentē. stu-
diolē. **Q**uarto in equis et curri-
 b; per multitudine equoꝝ p̄
 ornatum eoz aut curruū p̄ ni-
 mis eoz frequētem vsum. pro-
 deo enī et p̄ peccāis debere? ali-
 quando p̄ditare xp̄i exēplo et
 virginis maie. **Q**into in voce a
 p̄verba ut iactando se. aut in
 cantu in q̄ multi superbiunt fre-
 quentādo suauiter vociferādo
 et notas frangēdo. nec solū ex-
 terioꝝa veruetiam simpliciter

omnia bona sup̄ enumeāta ho-
 minis supbia potest destrueze
 vñ bt̄s aug⁹. in regula. alia
 quippe inq̄tas in malis operi-
 bus exercetur ut hāt. **S**uper-
 bia vero etiā bonis opib; in-
 diatur ut pereāt. p̄t enī quis
 de virtutibus ymo de humili-
 tate vestium et i filiabus se exal-
 tare. **N**ōndum aut q; sup-
 bia multis nocet. **P**rimo quo-
 dāmodo deo cuius tēpla exiit
 Templū inq̄t ap̄stol⁹ dei. i.
 cor̄n. iij. factū est qđ estis vs
S; hoc supbia deualtat. **S**e-
 cūdo nocet sanctis q; in festi-
 uitatib; eoz plus solent mul-
 ti in supbia vestiuū criminū et ser-
 toꝝum offendere q̄ in diebus
 ferialib;. **T**ertio nocet angelis
 in custodiā nostrā deputatis
 qui gaudiū haberēt sup vno
 peccōre p̄ humilē penitētiā re-
 deūte quo priuātur cū in sup-
 bia excedimus. vñ etiā. i. cor̄n.
 .xi. dicitur mulier d; h̄re vela-
 men super caput suū p̄pter an-
 gelos sc; ne offendat eos. **V**n-
 de glō. ibi angelici sp̄s a deē
 credēdi sunt maxime cū d̄mis
 misterijs vel obsequijs māci-
 p̄am̄ id est cū ecclesiā ingressi
 vel lectionib; sacris aurē accō-
 modam⁹ vel oracōi incubim⁹
 vel missarum solemnia celebra-
 mus vel psalmodie opam da-
 m⁹. **Q**into nocet alteri cōiugū

interdū cū mulieri supbe vir p
phas et nephas expēlas luc
tur. 7 ecōuerso mulier viro af
sentit. Quāto nocet ipi supbiē
ti. Supbis enim deus resistit
iaco. iij. Sexto nocet alijs ho
minibz quibus datur scād alū
7 occasio filia faciēdi. Septi
mo aiabus in purgatorio. nā
cū expense in appatu supbo cres
cunt telemosine pauperibz hic
et in purgatorio decrescunt.

g **Q**uo ad. iij. principale. qn
supbia sit peccatū morle nōt
thō. vbi supra q supbia scdm
suum gen9 est peccatum mor
le. Accidit tñ q aliqui motus
supbie ppter sui impfctōnem
sunt solum venialia peccata ut
qui pueniūt racōnis iudicium
aut sūt pter eius cōsensum. dic
autē de malicia supbie bratus
greg9. q euidentissimum signū
reprobōz est supbia. Et criso.
sup math. Nihil nos ita a dei
clemēcia alienos facit 7 gehē
ne tradit igni ut supbie tirā?
Que aut sit differentia in gūi
tate quatuor sp̄rum superbie
ostenditur scdm alexandz de
bal. in suma. Prima est de se g
uillima. quia ibi maior deo fit
inūria. Secūda est min9 gra
uis. quia minor fit deo inūria
aliquid enim a dō se quis rece
pisse fatetur. Tercia ē de se mi
nus grauis q̄ secūda. vru qn

supbia vel aliud quodcūqz vi
tū sit morle vel non mensuran
dū est penes quatuor regulas
de hoc datas in expōsiōne secu
da 7 tertia primi p̄cepti de di
lōe dei sup oia. **V**nde p̄m h
tellectu taliū fit hoc alia r̄gula
filis quasi p̄me 7 sit quinta in
ordīne. alie enim capitulo. v.
sunt posite quādo aliquid com
mittitur nōbilit̄ cōtra dilō
nem proximi tunc est morle
quādo non tunc est veniale.
Quādo autem fit aliquid con
tra dilectōem proximi potest
attendi penes ista p̄cepta le
gis. nature. Quod tibi non vis
fieri. alteri ne feceris. Et quod
tibi vis racōnabiliter 7 ex debi
to fieri alteri hoc idem facias. 7
potest etiam attendi penes scā
dalum actiuum quod ego in fe
ro proximo meo malo exēplo.
Sed in quāto oporteat aliqd
esse cōtra dilectōnem proximi
vel quātum sit illud scād alū
ad hoc q̄ sit morle non ē deter
minatū p̄cise. qz in modico fa
cere cōtra proximū nō est mor
le. aut in paruo cum scandali
re vnde attē dat quilibet penes
seipm quid sibi vellet v̄l non
vellet fieri et p̄ quod factū ser
uaretur int̄ se a primū aicitia
vel nō scdm hoc iudicet aliqd
mortale vel veniale. **E**st igit̄ i
tur superbia peccatum morle

per primā regulā sup̄ capitulo
 quinto posita dum quis se mit-
 tur s̄biectōni diuine s̄trabe
 re sic q̄ totā vitā suā; a actus
 suos ad hūanā laudē a gloriā
 mūdā ordīnat. et i hīs finē
 vltīm cōstituit. et hoc quo ad
 inanē gloriā q̄ ex supbia p̄ce-
 dit. v̄l q̄n̄ habet nolle obedi-
 re dei mādatīs v̄l deo seu cōtē-
 m̄t ut in descripciōe supbie pa-
 tuit. **S**iliter est supbia p̄ccm̄
 mōrle penes quāntā regulam
Cū quis proximos p̄ sua sup-
 bia perfittenda grauat. sic fa-
 tiunt nobiles p̄ fastu suo pau-
 pres excoīates. et viri p̄ oītu
 mulier̄ proxios dānificantes
Est etiam supbia p̄ccm̄ mōrle
 per quāntā regulam cū q̄s per
 supbiā nō curat scādālizare
 alios. sic mulieres quedā alie-
 nos viros ad lapsū puocātes
 et ideo se ornantes et occasiōes
 dantes lapsui mētis. **E**st etiā
 mōrle p̄ tertiam regulam. **C**ū
 q̄s p̄pter supbiā transgredi-
 tur p̄ceptū ecclesie. **H**ic s̄m̄
 quosdam doctores: milites ex-
 ercētes torneamēta per ecclesi-
 k am phibita. **S**ūt aut̄ r̄me-
 dia plura oītra supbiā a inanē
 gloriā. **P**rimū cōsideracō mag-
 nitudinis diuinaz perfectio-
 num oītra quem deū v̄l eius or-
 dimacōem quis supbit. **C**ōn-
 q̄s dicitur **Job. xv.** q̄d̄ tūmet

cōn̄ deum spūs tuus. **A**d huius
 mōi intuitū a dei locutionem
 abraham se cinerē **gen. xviii.**
 a moyses imp̄d̄cōris lingue p̄-
 fitebātur hūiliter **exo. iiii.** **S**e-
 cū dum est cōsideratio hūilita-
 tis xp̄i a scōz. **v̄n phil. ij.** xp̄s
 factus est obediens vsq̄ ad
 mortem mortem autem crucis
math. xi. discite a me q̄ mitis
 sum et humilis corde. **T**ertū ē
 cōsideracō sui in p̄fectiōibz q̄s
 habemus. nā corpus a eius p̄-
 fectiōez. aīam et eius perfectio-
 nem a solo deo p̄cipaliter ac-
 cepimus p̄ quibus t̄nto plus
 grati esse debemus q̄nto excel-
 lētiora dona r̄cepim⁹ alias am-
 plius p̄uīremur. facilliter etiā
 perdere possum⁹ oīa bona n̄ra
 q̄ **ysa. xl.** omnis caro fenum et
 oīs gloria eius sicut flos agri
Quartū est cōsideracō p̄p̄iatū
 imp̄fectionum cōmuniū omni-
 bus. nā corp⁹ de vilissima ma-
 teria cōceptum ē et in v̄rmbz
 finaliter putresc̄ de functū. me-
 dio vero tēpoze super omnia
 animātia in naribus. auribus
 oculis ore et alibi emittit imū-
 ditias p̄ter ea que latēt in r̄se
 e⁹ sc̄d̄ illd̄ **miche. vi.** hūiliacō
 tua in medio tui est. **A**īa autē
 ebt̄ intellectu. curua ē affectu
 labilis mēoria. prona ad lap-
 sum. et tarda ad resurgēdum
 v̄nde **lere. xviij.** prauum est cor

hois a inscrutabile a q̄s cog
noscet illud. Quātum est cōfide
racō impfectōnum moralium.
nam nescim? licet sperare possu
mus an aliquod opus merito
rū fecerimus cūctis dieb? vite
nostre. Tū quia sepe vitia vir
tutis palliū induunt. tū qz ob
missio vni? circūstantie debite
totum opus vitiat a pauci ibi
diligentiam adhibēt. tū quia
supbia vel inanis gloria sepe
totū op? vitiat. vñ ysa. lxxij.
Sicut pannus menstruate
vniūse iustitie nostre. Et iob.
ix. Verebar omnia op̄ra mea
sciens q̄ nō parcis delinquenti
Et gre. v. mor. Sepe iustitia
nostri ad examen diuine iusti
tie deducta iniustitia est. a sor
det in cōspectu districti iudicij
quod in oculis fulget operati.
Sextū est cohabitatio humi
liū in corpore a opere. Sicut
enim ille qui omumicat super
bo induet superbiam eccl̄. xiiij.
Sic qui omumicauerit hūili i
duet humilitatē. vñ o do ep̄us
parisiēn. in mēsa semp ante se
posuit despectōres paupes a a
latere alios. Requiritur autē
quomodo posset hoc tolerare.
Rūdit qz quidā nobilis miles
cum docuerat iob. v. scilic; visi
tās spē; tuā non peccab. Sep
timū ē a forte optīm cōsideracō
pprioz peccatoz que quilibz

meli? scit q̄ alter vel scire debz.
Si ei peccasti semel mōr liter
deū a omnē creaturam sibi ser
uicem offendisti. ideo scd; dei
iusticiam panis te suffocare de
beret. a aqua s̄bmergere. ignis
icinerare. aer inficere. bestie de
uorare a ita de sibi? intelligē
dum est scdm hug. Quia scd;
augu9. pccō; non est dignus
pane quo vescit. qd̄ igr de te
qui forte cētes peccasti mōr li
ter. Cōsiderem? igitur in alijs
bona nō mala. in nob̄ vtro fre
quent? nostra mala. .

Capitulum xiiij.

Decimo prohibetur p̄ a
mo precepto inanis
gloria prout est pec
catū mōrle quo ppriū dei vic
regis seculozum a immortalis
honor a gloia. i. thi. i. tollitur
quodāmodo. Et rō. i. Qui cum
cognouissent deum. non sicut
deum glorificauerūt a obscu
rum est insipiens cor eozum de
hoc vidēdum est primo quan
te p̄uitatis sit hoc vicū a peri
culi. Secundo que a quotu
plex sit inanis gloria. Tercio
quādo sit peccatum mōrle vel
non. Quātum ad p̄mū notā b
dū s̄m thō. 2. 2. q. xxxi. Qd̄ ina
nis gloria differt a supbia. nā
supbia non est inanis gloria